

Kok komt, ziet en overwint

BERT KALTEREN

LEEUWARDEN De wintertriathlon in Leeuwarden zat debutant Michiel Kok zaterdag als gegoten. Net als de fraaie kampioenstrui die de 25-jarige Heerenvenner als winnaar van het open Fries kampioenschap op het podium kreeg aangemeten. Bij de vrouwen ging Daniëlle Bekkering (Aduard) in de derde editie op herhaling.

Met een gevoelstemperatuur van onder het vriespunt deed de wintertriathlon, met een recorddeelname van 308 atleten, zijn naam eer aan. Met name de schrale koude wind gelselde de deelnemers tijdens de 10 kilometer hardlopen en de 42 kilometer fietsen. „Mar ik fyn ek dat it sa wêze moat. Wy binne net fan sâlt. Hjir hâld ik fan”, zei Rein Jonker, de nummer twee van de Elfstedentocht van 1986.

De 74-jarige oud-marathon-schaatser uit Wytgaard was door de stichting Winter Triathlon Leeuwarden (WTL) als vrijwilliger binnengehaald en bereid gevonden het startschot te lossen en de vele prijzen uit te reiken. „Ik wol graach wat werom dwaan foar de sport. Der binne santich vrijwilligers en as it aanst echt in Alvestêdetocht komt, dan moatte der wol genôch minsken wêze.”

Het idee van een wintertriathlon ontstond bij hardloopvereniging SV Friesland en werd vanwege het uitblijven van winters pas bij de realisatie van de 11Stedenhal eind 2015 levensvatbaar. Met een eerste editie in 2023. Het ijsbaanterrein was zaterdag omgetoverd tot parc ferme met de finale in de Elfstedenhallen. „Binnen was het beter dan buiten, toen heb ik even mijn jasje uitgedaan”, vertelde Kok.

Dat kon gemakkelijk, want de wielrenner van het Friese Houttec Cyclingteam had de concurrentie op twee wielen al naar huis gereden. „Het is de eerste keer dat ik dit doe. Bernard Bouma, een collega, had het

Michiel Kok op de schaats. FOTO: DIJKS MEDIA

vorig jaar gedaan en ik wilde het ook wel proberen”, vertelde Michiel Kok over zijn beweegredenen. „Vorig jaar zat ik in Spanje voor een trainingskamp en dit keer was ik net weer een week thuis.”

De tijdritspecialist en criteriumliefhebber, die 's winters veel

schaatst, had de meeste angst voor het looponderdeel. „Dat was het zwaarst”, vond Kok, die het lopen als tiende, waaronder vijf teamlopers, afsloot. „Ik had geen idee wat mijn positie was. Ook na het fietsen niet. Op de ijsbaan hoorde ik dat ik nog tien rondjes moest. Pas toen kreeg ik

in de gaten dat ik voorop lag.”

Met een tijd van 2.23,37 was hij bijna zes minuten sneller dan Stephan Gunnink (Drachten), een jaar eerder nog vierde. „Ik ben bijna twee keer zo oud, dus dat is geen schande. We doen alles voor de fun”, zei de Drachtster. Sybrand van der Wey (Wommels) werd net als in 2024 derde. Mogelijk zijn ze nog niet van Kok af. „Maar dan moet ik wel lopen, want dat is een hele andere klap op de spieren. Dat heb ik met fietsen en schaatsen de hele tijd gevoeld.”

Ook voor Daniëlle Bekkering is het looponderdeel de zwakste schakel. Maar desondanks zegevierde ze voor de tweede keer in de Elfstedenhallen, nadat ze daar in 2023 ook het Open NK op haar naam schreef. Vorig jaar was ze ziek, maar met startnummer 1 waren de ogen zaterdag weer op haar gericht. „Het is goed bedoeld. Het is gewoon Bekkering met een B.”

‘Ik fyn dat it sa wêze moat. Wy binne net fan sâlt. Hjir hâld ik fan’

Vijf minuten nadat ze het ijs had verlaten hoorde Bekkering pas dat ze had gewonnen. „Ze waren bezig met de prijsuitreiking en ik zag mezelf wel op het led-bord staan. Toch heb ik voor de zekerheid nog maar een extra rondje gereden”, vertelde de winnares, die 2.46,38 klokte. „Ik had met fietsen wel drie vrouwen ingehaald, maar je weet het toch nooit helemaal zeker.”

Jet van Mensvoort (Smilde) werd tweede achter de Groningse. „Het was pittig en het waaide hard. Maar ik heb lekker gesport en we worden er weer blij van.” Jonker ook: „Ast sjochst wêr't de minsken allegearre weikomme, dan foarsjocht dat absolút yn in ferlet.”